

ЛЬВІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІЗНЕСУ ТА ПРАВА

ТЕЗИ

МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
НАУКИ І ПРАКТИКИ
У СВІТЛІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ»

17–18 травня 2018 р.
Львів

<p>Лариса Руденко, <i>доктор педагогічних наук, старший науковий співробітник, Львівський державний університет безпеки життєдіяльності</i></p>	<p>ПРОФЕСІЙНА КУЛЬТУРА ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНОЇ СФЕРИ: КОМУНІКАТИВНИЙ АСПЕКТ197</p>
<p>Семчук Ж.В., <i>доктор економічних наук, доцент, декан економічного факультету, Львівський університет бізнесу та права</i></p>	<p>ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ В РАМКАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ200</p>
<p>Семчук Ю. І. <i>к.ю.н., доцент кафедри, Львівський університет бізнесу та права</i></p>	<p>ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ АСПЕКТ ПІДГОТОВКИ ПРОКУРОРСЬКИХ КАДРІВ.....202</p>
<p>Ситар Л. Й. <i>к.е.н., завідувач кафедри демографії, трудомих відносин і соціальної політики, Львівський університет бізнесу та права</i></p>	<p>Скриньковський Р. М. <i>к.е.н., доцент кафедри економіки підприємств та інформаційних технологій, Львівський університет бізнесу та права</i></p>
<p>Скриньковський Р. М. <i>кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки підприємств та інформаційних технологій, Львівський університет бізнесу та права</i></p>	<p>СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВА.....204</p>
<p>Прощук Т. Б. <i>кандидат економічних наук, доцент, завідувач Центру підвищення кваліфікації працівників державних органів та міжнародного співробітництва, Державний заклад післядипломної освіти "Академія фінансового моніторингу"</i></p>	<p>ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ДИРЕКТОРА І ГОЛОВНОГО БУХГАЛТЕРА ПІДПРИЄМСТВА207</p>

Переклади художніх творів, розповіді про життя та творчість провідних митців у літературі сусіднього народу були першими кроками до взаємопізнання та порозуміння. Зі сторінок тогочасних видань можна вибудувати картину літературного життя Польщі у контексті взаємозв'язку та взаємодії між українцями, поляками та представниками інших національностей, які творили власну національну літературу на спільних теренах.

Лариса Руденко

*доктор педагогічних наук,
старший науковий співробітник,
Львівський державний університет
безпеки життєдіяльності*

ПРОФЕСІЙНА КУЛЬТУРА ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНОЇ СФЕРИ: КОМУНІКАТИВНИЙ АСПЕКТ

Перехід до інформаційного суспільства супроводжується прагненням людуства до духовності, культури, досягнення загальнолюдуських, міжособистісних і професійних цінностей, що актуалізує зростання ролі складного соціального феномена комунікації. Культурно-комунікативною основою соціального життя є міжособистісні взаємини, що реалізуються у процесі спілкування, сприяють єдності поглядів, взаєморозумінню й узгодженості в особистому бутті та трудовій діяльності, формуються під час навчання, виховання і професійної підготовки.

Традиційно професійна підготовка розглядалася як цілеспрямований процес формування у студентів готовності до майбутньої трудової діяльності, але в сучасному суспільстві одним з її важливих аспектів є їхнє особистісне становлення, досягнення належного рівня професійної культури для забезпечення конкурентоспроможності на ринку праці.

Розвиток професійної культури в сучасних реаліях супроводжується підвищенням уваги до комунікативної культури фахівців різного профілю (зокрема тих, що належать до соціономічної сфери), належний рівень якої забезпечує соціально прийнятну поведінку під час міжособистісної взаємодії. Ці вимоги відображені в Концепції проекту Закону України «Про основні засади державної комунікативної політики», де підкреслюється, що виховання нового покоління має спрямовуватись на формування у людей комунікативної культури.

Професійна культура фахівців соціономічної сфери передбачає наявність у них здатності до моральної творчості, володіння професійними знаннями, вміннями й навичками, серед яких значне місце належить культурі спілкування, адекватному донесенню інформації, рефлексії власної професійної діяльності. У країнах із розвинутими освітніми системами становлення та розвиток професійної культури фахівця соціономічної сфери пов'язують передусім із формуванням комунікативної культури, яка відображає не лише досконале володіння мовою на вербальному й невербальному рівнях, а й здатність спілкуватися, дотримуючись певних морально-етичних норм з урахуванням психологічних особливостей співрозмовника. У багатьох економічно розвинених країнах її вважають головною умовою працевлаштування та кар'єрного зростання у сфері бізнесу, на ринку послуг, у промисловості, управлінні, освіті. З огляду на це комунікативну культуру доцільно розглядати як одну з головних компонент професійної культури конкурентоздатних фахівців [1, с. 6].

Формування комунікативної культури майбутніх фахівців соціономічної сфери є пріоритетним напрямом становлення та розвитку під час навчання у вищих закладах освіти їхньої професійної компетентності, що спирається на психолого-педагогічну теорію і практику й орієнтується на суб'єкт-суб'єктні стосунки в освітній і трудовій діяльності. Цей напрям необхідно послідовно реалізувати у процесі навчально-виховної та навчально-практичної діяльності шляхом засвоєння необхідних знань, набуття вмінь і навичок, поступального вдосконалення комунікативних якостей і накопичення досвіду професійної комунікативної взаємодії.

Всебічне вивчення наукової літератури дало змогу виявити передумови формування комунікативної культури майбутніх фахівців соціономічної сфери у процесі їхньої професійної підготовки:

- *соціокультурні*, пов'язані зі зростанням ролі комунікативних процесів у всіх царинах людської життєдіяльності, соціальним розширенням суспільства, інтенсифікацією засобів міжособистісного спілкування, загостренням конкуренції та підвищенням вимог соціономічної сфери до професійної культури фахівців;
- *педагогічні*, зумовлені модернізацією української системи освіти та її інтеграцією в європейський освітній простір, загальноосвітніми та європейськими тенденціями розвитку професійної освіти і посиленням її гуманістичної спрямованості, впровадженням компетентісно орієнтованих освітніх стандартів, вихов-

ними можливостями культурно-освітнього простору та ресурсного потенціалу закладів вищої освіти;

- *інформаційно-технологічні*, викликані інформатизацією освіти та суспільства, постійним розвитком інформаційно-комунікаційних засобів навчання, комп'ютерно орієнтованих педагогічних технологій, електронних освітніх ресурсів і впровадженням ІКТ в освітній процес ВЗО.

Оскільки за своєю сутністю комунікативна культура є показником загальної та професійної культури фахівця, то її формування передбачає перебудову освітнього процесу у ВЗО на засадах культурологічного, аксіологічного, енергетичного, особистісно орієнтованого, діяльнісного та компетентнісного підходів, що забезпечить підвищення якості підготовки випускників і сприятиме їхньому особистісно-професійному вдосконаленню.

Комунікативна культура відображає ступінь соціальної активності особистості, суспільну значущість норм її поведінки, застосування відповідних засобів комунікативної діяльності. Її підґрунтям є загальна особистісна культура, виражена в системі потреб, соціальних якостей, стилю діяльності та поведінки людини. Як засіб формування особистості, комунікативна культура ґрунтується на пізнанні її адаптивних можливостей, які допомагають людині діяти відповідно до культурних стандартів значущого для неї оточення.

Отже, комунікативна культура повною мірою включає суттєві особистісні характеристики (здібності, знання, вміння, навички, ціннісні орієнтації, установки, особливості характеру) і є необхідною умовою успішної реалізації особистості у професійній сфері.

Література

1. Руденко Л. А. *Формування комунікативної культури майбутніх фахівців сфери обслуговування у професійно-технічних навчальних закладах: монографія / Лариса Анатоліївна Руденко. – Львів : Піраміда, 2015. – 343 с.*